

Svovel fra London

BØKER

Melanie Phillips Londonistan

Gibson Square, London,
2006
285 sider

anmeldelse

Radikal islamisme trives godt under ytringsfrihetens beskyttende vinger, og Melanie Phillips tilbyr provoserende, men opplysende lesning.

Det britiske innenriksdepartementet offentliggjorde i 2004 en undersøkelse som avslørte at 26 prosent av Storbritannias muslimske statsborgere ikke følte noen som helst lojalitet overfor landet de bodde i. Videre hevdet 13 prosent at de støttet terrorisme og en prosent at de var direkte eller indirekte involvert i terrorgrupper. Det vil i tilfelle si nesten 20 000 personer; for i dag er 1,6 av landets 60 millioner innbyggere muslimer. De britiske moskeene er bedre besøkt enn de anglikanske kirkene, og imamenes prekerer avslører mye av denne fiendtligheten.

I løpet av de siste 20 åra er London blitt det viktigste senteret for islamsk tenkning utenfor Midtøsten, og et tilfluktssted for noen av de mest ekstreme gruppene. Muslimer fra steder som Burnley, Luton og Leeds har utført terroraksjoner i en rekke land, fra Indonesia til USA. Britenes hovedstad har siden 1990-tallet blitt omtalt som «Londonistan» av sikkerhetstjenestene i Frankrike, USA, India, Pakistan og Saudi-Arabia, fordi de mener at britiske myndigheter har vært altfor slepphendte i sin omgang med radikale islamister.

«Londonistan» er også tittelen på en ny bok av Melanie Phillips, som er spaltist i en av Storbritannias mest høyrevridde aviser, nemlig Daily Mail. Phillips avslører den historiske bakgrunnen for at disse gruppene har funnet veien til London. Da de første islamistiske gruppene, som Det muslimske brorskap i Egypt, ble kastet ut av sine hjemland, omgrupperte de seg nettopp i områdene Storbritannias muslimske innvandrere vanligvis kom fra. Det

«Det er vanskelig å avfeie situasjonen hun beskriver som helt ufarlig»

dreide seg om Pakistan, Bangladesh og Kashmir på 1970- og 80-tallet, og Nord-Afrika og Midtøsten på 1980- og 90-tallet. Phillips hevder også at det var i Storbritannia al-Qa'ida oppsto som bevegelse.

Phillips beskriver Rushdie-affæren som et vannskille for britiske muslimer. Ayatollah Khomeinis fatwa mot Salman Rushdie etter publiseringen av boka «Sataniske vers» i 1989 resulterte i bokbål i den nord-engelske byen Bradford, i scener man ikke hadde sett i Europa siden Nazi-Tyskland. Framstående muslimske talsmenn støttet fatwaen, men ingen ble tiltalt eller arrestert, fordi myndighetene mente at boka og dødsdommen burde beskyttes av ytringsfriheten på like fot. Etter dette ble ordbruken råere i moskeene, og imamene fant større lydhørhet hos sine menigheter.

Noen imamer er blitt kjendiser i tabloidene. Den mest kjente er den enarmete egypteren Abu Hamza al-Masri. Han nøt godt av diverse trykdeordninger, blant annet på grunn av sitt handikap, mens han som imam i den omstridte moskeen ved Finsbury Park i London snakket varmt om al-Qa'ida og sharia-lovene. En annen er syrerer Omar Bakri Mohammed som under Den første gulfkrigen åpent fikk argumentere for at statsminister John Major var et legitimt terrormål. Major burde drepes, sa han, og «hans død ville bli feiret». Sheikh Bakri fikk på dette tidspunkt 300 pund i uka av den britiske stat i sosialstønad til seg og sin familie.

Men hvorfor har ikke myndighetene reagert? Det kan forklares med at den britiske sikkerhetstjenesten på 90-tallet konsentrerte seg om kommunister, nynazister og IRA, og at terroren i Frankrike på den tiden ble ansett et resultat av kolonikrigen i Algerie. Men Phillips mener at problemet stikker dypere. Hun skylder på det hun mener er en konspirasjon på venstresida, ledet an av mediene og utdanningsvesenet, som har lansert *multikulturalismen* som et gode som ikke kan rakkes ned på. Dette fører til at man ikke engang tør bruke ordet *religion* når man beskriver problemet, mener Phillips. Videre har mange politikere, særlig i New Labour, så mange muslimer i sine valgkretser at de gjør alt for ikke å fornærme dem.

Phillips argumenterer videre for at den britiske statens unntakelighet - sammen med idéen om multikulturalismen - har gitt rom for det hun kaller *moralisk inversjon*. Det betegner en taktikk enkelte

UBEHAG: Melanie Phillips er ute med en bok som er ubehagelig provoserende og opplysende, mener vår anmelder.

FOTO: AFP/SCANPIX

muslimske ledere bruker for å kamuflere angrep som forsvaret tar på seg offerrollen. Ekstremistene kan invertere virkeligheten, i trygg forvisning om at prinsippet om beskyttelse av minoriteter har forrang foran ivaretagelse av helheten. «Minoritetsrettigheter» beskrives dermed som et problem. Taktikken moralsk inversjon lykkes delvis på grunn av venstresidas dominans i skolevesenet, men også på grunn av den generelle britiske skamfølelsen i forhold til sin egen kultur, skriver Phillips.

«Londonistan» er en blanding av godt journalistisk håndverk og saftig polemikk, og minner om nykonservative holdninger vi er vant til fra USA. Phillips støtter opp under invasjonen av Irak og «krigen mot terror». I tillegg framhever hun den største forskjellen mellom Storbritannia og USA - for mens kristne ledere i USA gjerne synes amerikanske myndigheter burde gå lengre enn de allerede gjør, anklager Phillips også den anglikanske kirke for unntakelighet. Hun er skeptisk til internasjonale institusjoner (EU), samt menneskerettigheter og internasjonal lov, som i noen tilfeller hindrer de britiske myndighetene å sende ekstremister ut av landet.

På sitt mest polemiske minner Melanie Phillips om den italienske journalisten og forfatteren Oriana Fallaci, og hun produserer like mye svovel som en radikal imam. Samtidig er det vanskelig å avfeie situasjonen hun beskriver som helt ufarlig. Til tross for den drøye polemikken, er det ikke like lett avvise alle påstandene hennes. Det bør erkjennes at det er et dilemma at ideen om multikulturalismen også beskytter elementer som ikke fortjener det. Det er liten grunn til å føle seg truffet når hun hevder at de som tror på løsningsorienterte dialoger er medløpere for muslimsk «klerikal fascisme», men «Londonistan» har såpass mange godt belagte påstander at boka fylte denne leseren med et visst ubehag. Boka kan anbefales som provoserende, men samtidig opplysende lesning.

Fredrik Giertsen

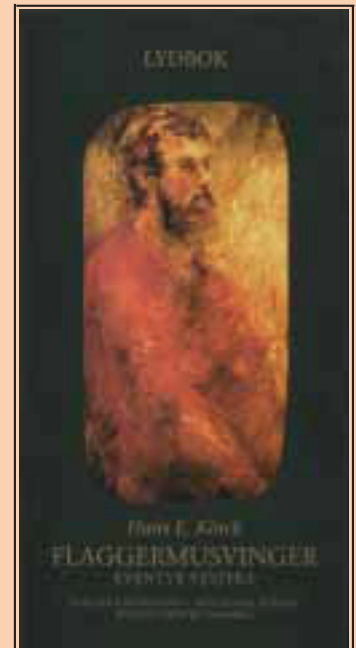
«God bok» i Klassekampen fredag 7. juli - 06:

«Bønder er verken primitive, enfoldige eller komiske. Og denne innsikten formidlet Kinck i et kunstspråk uten snev av romatisering.»

- Willy Dahl -

FLAGGERMUSVINGER
Hans E. Kincks gjennombrudd i 1895

NÅ I PRAKTUTGAVE SOM LYDBOK

Elleve noveller tolket av **Torleif Kippersund** i spennende samarbeid med komponisten **Wolfgang Plagge** og kvadaren **Øyonn Groven Myhren**

«Storslått lydbok ... Kippersund har valgt en gjennomgående dempet tone, og det er et heldig valg. For den intense nerven i stoffet kommer gjerne tydeligst fram når uttrykket er på sitt mest nakne».

- Geir Vestad i Hamar Arbeiderblad -

Lydboken selges enten hel eller i deler.
Muligheter for delkjøp:

- 1) CD-plate A: Felen i ville skogen/Korstroll/Vår
- 2) CD-plate B: Tomme reder/Tore Botn/Hvitsymre i utslåten
- 3) CD-plate C: Datteren på Breibø/Fele-Åsmun/Flaggermusvinger
- 4) CD-plate D: Høstnetter/Gjøken grå/Tillegg: Visestubbene samlet (19 spor)
- 5) Omslag: Vakkert og innholdsrikt samleomslag i kartong. Viktige opplysninger og kommentarer + fylldig till.stoff m/bilder

Priser: Komplet lydbok kr. 500,- løp plate kr. 150,- omslag kr. 20,- Portorabatt: inntil kr. 25,- i avslag på alle postsendinger.

Bestill: via post: Koen Arbeidsteater, 2337 Tangen, via telefon: 62 58 23 06 / 97 79 21 75 via e-post: torleif@kippersund.no